

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De illis qui in Matrimonio viuunt. Capvt XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

CAPVT XXII.

DEVS: Denique contemplare quò deo
luti sint, qui in Matrimonio versantur.

Certè plerique hodiè sanctum coniugium
in putridissimam vertunt cloacam, dum in ea
hand secus quam pecudes degunt pro omni li-
bidine ac appetitione beluinæ naturæ vel cor-
poris sui, contra omnem Matrimonij legem et
ordinem, itemque contra rectam rationem. Et
quidem non eo consilio diuinitus institutum
Matrimonium est, vt pro corruptæ naturæ li-
bidine in eo viuatur, sed vt vita agatur sancta,
custodita, ac religiosa, ita vt est à Deo institutum,
verò ordine, recta intentione, & modo conueni-
enti. Quod si matrimonio sic vretentur ho-
mines, vt Deus instituit, confortaret id corpus
atque animam. Non enim naturæ destruetur
est Deus, sed eam potius perfectiorem efficit.
Verum quâdo hodiè tam multa aduersus Ma-
trimonij instituta ac leges admittuntur, inde
fit vt natura humana vsque adeo corrupta, de-
bilitata ac vitata sit maximaque hominum
pars, nedum in Matrimonio degentium, sed
etiam aliorum, puta sacerdotum, monachorum,
Laiorum, Monialium, pleni sint spurcitia ac
impudicitia, ita vt paucissimi sint, qui non ali-
qua ex parte scedati sint, et si non opere, tamen
alijs modis, vt pote vel conuersatione, vel stu-
dio placendi, sine interno siue externo. Revertè
si Mundum ob scelera sua DEVS vt olim Nee
temporibus perdere vellent, quotidie id faciunt

Matrimonium
quò diuini-
tus consilio
institutum.

Corruptio
humana na-
tura vnde.

Gen. 7.

dum illi incumberet. Cuius etiã fortassis quædam breui fiet præsignificatio. Iam paucos intra annos diuinitus homines amantissimè premoniti sunt morbis exitiâlibus, alijsque cladi- bus & flagellis, & parua inde consecuta est vtilitas. Enimuerò tam se ingrâtam atque illorũ immemorem præstat Ecclesia, ac si ante annos mille acciderint. Nisi in melius vitam commutarint suam, quandoque pertesus omnipotens Deus, iusto iudicio homines alios ab alijs iugulari permittet. Alij enim alios antecellere conantur, in cædes ac latrocinia cuncti procliuës & auidi sunt, atque intantum iam excreuit fastus & superbia, vt iam peccata pro peccatis minimè habeantur: multisque retrò annis non tam improbi fuere homines, atque nunc sunt. Atqui Diuino penitus amori operã dare eos oportebat. Nanque dum mors vicina adest, neruos suos omnes intendit spiritus malus, vt hominem perdat, omnemque male actam vitam tanto cum horrore ac terrore illi ob oculos reuocat, vt hac ratione innumeri desperatione absorbeantur, atque illi etiã perierunt, qui magnæ spei videbantur. Alij sunt, in quos tanta Deus ira defæxit, vt ad extremum vique iudicij diem immanissimis cogantur herere supplicijs inferorum, nec vnquam experiri illis liceat, vtrum in Tartari vel Purgatorij locis sint. Tales fermè sunt homines in suis iniquitatibus obstinati, qui vitæ emendationẽ vique ad obitum procrastinant, atque tum demum exiguo quodam dolore compunguntur. Hos, vt diximus, tanta Deus indignatione castigat, vt eorum meminisse nolit, nec suos pariatur

Quinam maximis Purgatorij pœnis subijciantur.

ziatur amicos pro eis vllas in hac vita preces
fundere. Crede mihi, longè secùs ac terribiliùs
cum hominibus agitur, quàm plerique arbi-
trentur. Omni studio totisque viribus maligni
spiritus homines in extremis perdere moluntur.
Quicquid autem virium habent, id eis ho-
minum peccata addiderunt. Visne scire, quid
Iudæos perdidit? H. Maximè id velim. Di-
Nimirum avaritia illorum & occulta vitia eos
exterminarunt. Iam si Deus Christianos in-
dem ob peccata illorum tum publica, tum oc-
cultas delere vellet, nūquam posset aliud quam
cædere & trucidare. Quod tamen forsitan bo-
ni eueniet. Porrò adspicias velim, quanto patet
libidinis ac luxuriæ, necnon superbiæ ac auaritiæ
iaculis homines confecti ac prostrati sint,
quæ tamen vitia DEVS præcipue execrat,
quandoquidem odij ac inuidentiæ, adeoque
vitiis omnium causæ sunt: hisque contra
oppida & cœnobia, seculares & Ecclesiastici,
sacerdotes ac Laici abundant: ita vt necesse
fit, ab alijs culpam in alios referri. Siquidem
culpa in singulis hæret: & si singulus quisque
sui curam agat sedulam, tantum erga sese nego-
cij habebit, vt haud difficile aliorum possit ob-
liuisci: Deus Pater cælestis absque intermissione
dire offenditur, eò quod homines è religio-
ne Christiani, filij sui viuant immemores, nec
in obseruandis Christianæ religionis institutio-
tis atque decretis sese corrigant. Vnde vereor,
ne Pater omnipotens iustitiam suam miseri-
cordia superiorem fieri sinat, ita vt omnes ho-
mici illius silere cogantur, donec filij sui iniu-
rias viciscatur. H. Totis animi visceribus con-
curo

Spirituū ma-
lignorum in-
venandis a-
nimabus se-
dulas.

Odij ac inui-
dentia igne
omnes probè
exardescere.

cutior & contremisco, Domine Deus, dum ista loqueris, videorq; mihi vsque adeo defecisse viribus, vt mox animam reddere necesse sit. D. De his iam dixisse sit satis.

Sequitur hinc, vt hic Dei amicus altissimum quendam montem conspexerit, ex quo nouem immanes & vastæ eminebant rupes, aliæ alijs superiores ad montis vsque supercilium, atque in iisdem rupibus homines Christiani verlabantur.

PROLOGVS BREVIS IN NO-
uem Rupes.

AD Deum nemo pertingere potest, qui nõ aliquam harum rupium obtineat. Si quis autem ita suam velit instituere age-
reque vitam, vt in eam, vnde anima nobilis protecta est originem, conspiciere sinatur, is a-
nimo sanè virili & infracto præditus sit oportet, celsasque has omnes conscendat rupes, donec ad supremã perueniat. Vbi tum facile docetur, quo tendendum sit. Præclarus reuerà ille cõsensus fuerit, qui hunc scandere montem rupibus distinctum non dubitet. Namque in hac vita ex cunctis suis hostibus palmam ferat, atq; in futura beatitudine maximam obtinebit dignitatem & gloriam.

Qualiterquis
ad Deũ per-
tingere possit

De I. Rupe, eiusque incolis.

CAPVT XXIII.

DEVS: Nihil dubites, quin si diutiùs ante memorata contueri debuisses, haudqua-
quam

Bb 4